EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO

Bryssel, 20.02.1998
KOM(97) 725 lopull.

98/0056 (CNS)
98/0057 (CNS)
98/0058 (CNS)
98/0059 (CNS)

Ehdotus:

NEUVOSTON PÄÄTÖS

jäsenmaiden viranomaisten velvollisuudesta kuulla Euroopan keskuspankkia suunnitelmista lainsäädännöksi

Ehdotus:

NEUVOSTON PÄÄTÖS

Euroopan keskuspankin pääoman merkintään sovellettavan jakoperusteen määräytymisessä käytettävistä tilastotiedoista

Ehdotus:

NEUVOSTON ASETUS

(EY, EURATOM, EHTY) Euroopan yhteisöille suoritettavaan veroon sovellettavien edellytysten ja menettelyn vahvistamisesta annetun neuvoston asetuksen (ETY,EURATOM, EHTY) N:o 260/68 muuttamisesta

Ehdotus

NEUVOSTON ASETUS

(EURATOM, EHTY, EY) niiden Euroopan yhteisöjen virkamiesten ja muun henkilöstön ryhmien määrittelystä, joihin sovelletaan Euroopan yhteisöjen erioikeuksista ja vapauksista tehdyn pöytäkirjan 12 artiklan, 13 artiklan toisen kohdan ja 14 artiklan määräyksiä, annetun neuvoston asetuksen (EURATOM, EHTY, ETY) N:o 549/69 muuttamisesta

(Komission esittämät)

Ehdotus:

Neuvoston päätös [ ]
jäsenmaiden viranomaisten velvollisuudesta kuulla Euroopan keskuspankkia suunnitelmista lainsäädännöksi

PERUSTELUT

Talous- ja rahaliiton kolmas vaihe alkaa 1. tammikuuta 1999. Euroopan keskuspankki perustetaan sen jälkeen, kun valtion- tai hallitusten päämiehet ovat perustamissopimuksen 109 j artiklan 4 kohdan nojalla päättäneet, mitkä maat täyttävät yhtenäisvaluutan vahvistamiselle vaadittavat edellytykset. Komissio esittää tässä Euroopan keskuspankkijärjestelmän ja Euroopan keskuspankin käytännön toimintaa koskevia luonnoksia sekundäärilainsäädännöksi.

1. Yleiset perustelut

Perustamissopimuksen 105 artiklan 4 kohdassa (ja EKPJ:n perussäännön 4 artiklan a kohdassa) säädetään, että Euroopan keskuspankkia (EKP) kuullaan "... *suunnitelmista lainsäädännöksi EKP:n toimivaltaan kuuluvilla aloilla, mutta niissä rajoissa ja sellaisin ehdoin, jotka neuvosto vahvistaa 106 artiklan 6 kohdassa määrättyä menettelyä noudattaen; tällöin EKP:a kuulevat kansalliset viranomaiset.*"

Lainsäädäntöaloitteen, jonka oikeusperustana käytetään 106 artiklan 6 kohtaa, voi tehdä joko komissio tai EKP. Komission, jäsenvaltioiden ja Euroopan rahapoliittisen instituutin välisten keskustelujen tuloksena on sovittu, että tämä päätös tehdään komission ehdotuksen pohjalta.

Tämän neuvoston päätösluonnoksen tarkoitus on selvittää, missä rajoissa ja millaisissa tilanteissa jäsenvaltioiden viranomaisten on kuultava EKP:a EKP:n toimivaltaan kuuluvissa asioissa tehdyistä lakiehdotuksista. Velvoitteet ovat samankaltaisia kuin jäsenvaltioiden nykyiset velvoitteet, jotka koskevat Euroopan rahapoliittisen instituutin toimivaltaan kuuluvia lakiesityksiä (22 päivänä marraskuuta 1993 tehty neuvoston päätös 93/717/EY)[1]. Päätösluonnoksella on tarkoitus huolehtia siitä, että EKP:a kuullaan päätöksentekoprosessin alkuvaiheessa ja että EKP:lle annetaan riittävästi aikaa kannan muodostamista varten.

---

[1] EYVL L 332, 31.12.1993, s. 14

Lakiesityksiä koskeva kuulemismenettely on velvoittava. Tämän tarkoitus on varmistaa, että valuutta- ja rahoitusalalla tehtäviä saaneella viranomaisella on mahdollisuus antaa arvionsa muiden, joko yhteisön tai jäsenvaltioiden toimielinten suunnittelemista toimenpiteistä, jotka vaikuttavat sen toimivaltaan kuuluviin aloihin. Kansalliset toimenpiteet on otettu menettelyyn mukaan, koska talous- ja rahaliiton näkökulmasta katsottuna ne vaikuttavat yhteiseen rahapolitiikkaan. EKP arvioi, miten suunnitellut säädökset sopivat yhteen sen tehtävien kanssa, ja tarjoaa myös asiantuntija-apua. Kaiken kaikkiaan talouspolitiikan eri osa-alueiden keskinäistä johdonmukaisuutta parannetaan.

Rajoista ja ehdoista on säädettävä kansallisten säädösten osalta, mutta ei yhteisön säädösten osalta 105 artiklan 4 kohdan sanamuodon perusteella.

Tätä neuvoston päätösluonnosta ohjaavat periaatteet ovat seuraavat:

- Sen tarkoitus on ratkaista, miten EKP:n kanta voidaan tuoda päätöksentekijöiden tietoon aiheuttamatta tarpeettoman suurta taakkaa lausuntoa pyytäville viranomaisille ja EKP:lle.

- Perustamissopimuksessa edellytetään, että EKP:a on kuultava kaikista suunnitelmista lainsäädännöksi EKP:n toimivaltaan kuuluvissa asioissa. Päätösluonnoksessa luetellaan kuulemista edellyttäviä asioita, jotka liittyvät perustamissopimuksessa määriteltyihin EKP:n tehtäviin. Tämä ei vapauta jäsenmaiden viranomaisia velvollisuudesta arvioida, kuuluuko luettelon ulkopuolelle jäävä säädösesitys siitä huolimatta EKP:n toimivaltaan. Luettelon avulla on silti tarkoitus pitää kuulemista edellyttävien asioiden määrä hallittavissa rajoissa.

- Jäsenvaltioiden oikeusjärjestelmien erityispiirteet otetaan huomioon. Jäsenvaltioille annetaan mm. mahdollisuus järjestää viranomaistensa lausuntopyynnöt EKP:stä niiden omiin toimintatapoihin soveltuvalla tavalla.

- Päätösluonnoksella tähdätään avoimuuden ja oikeusvarmuuden lisäämiseen selvitettäessä EKP:n oikeuksia ja jäsenmaiden viranomaisten velvollisuuksia.

2. Artiklakohtaiset perustelut

1 artikla

Ensimmäisessä artiklassa määritellään 'suunnitelma lainsäädännöksi' ja 'osallistuvat jäsenvaltiot'.

'Suunnitelma lainsäädännöksi' olisi ahtaimman määritelmän mukaan rajoittanut artiklan soveltamisen varsinaisiin, lainsäätämisjärjestyksessä säädettäviin lakeihin, joita valmistellaan parlamentin (eduskunnan) hyväksyttäviksi. Tästä ahtaasta määritelmästä luovuttiin kolmesta syystä. Ensinnäkään se ei näytä vastaavan perustamissopimuksen laatijoiden tarkoitusta, koska nämä olisivat valinneet toisen termin tässä tapauksessa. Toiseksi se rajaisi pois luonteeltaan lainsäädännölliset toimet, joilla on vaikutusta EKP:n

kannalta. Kolmanneksi se johtaisi mahdollisesti jäsenvaltioiden eriarvoiseen kohteluun, koska yhdessä maassa lakina toteutettu toimenpide saattaa muualla toteutua lainsäädännöllisesti toisenlaisessa muodossa.

EY-sopimuksen 100 artikla selventää asiaa jonkin verran. Siinä neuvosto velvoitetaan antamaan "direktiivejä jäsenvaltioiden sellaisten lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä, jotka suoraan vaikuttavat yhteismarkkinoiden toteuttamiseen tai toimintaan".

'Lakien ja asetusten' katsotaan yleensä kattavan varsinaiset lait, jotka on säädetty kansallisten perustuslakien mukaisesti, ja varsinaisista laeista johdetut säädökset. Näiden säädösten soveltamisala on tyypillisesti yleinen, ne koskevat lukumäärältään rajoittamattomia tapauksia ja ne kohdistuvat lukumäärältään rajoittamattomaan luonnollisten tai oikeushenkilöiden joukkoon.

'Hallinnollisten määräysten' ymmärretään tarkoittavan julkisten toimielinten antamia määräyksiä, jotka on osoitettu niiden alaisille toimielimille. Niiden sisällyttäminen 100 artiklaan perustuu artiklan tarkoitukseen, joka on yhteismarkkinoiden toteuttaminen. Vaikuttaa siltä, että 105 artiklan 4 kohdassa ei velvoiteta kuulemaan EKP:a tällaisista 'hallinnollisista määräyksistä'.

1 artiklan määritelmässä 'suunnitelmista lainsäädännöksi' käytetään näin ollen perusteina sitä, että soveltamisala on yleinen ja tapausten ja henkilöiden määrä on rajoittamaton.

Toisessa kohdassa rajataan kuulemismenettelystä säädösesitykset, joiden tarkoitus on panna täytäntöön EU-direktiivejä. Tämä johtuu siitä, että ennen tällaisten direktiivien lopullista antamista EKP:a on jo kuultu 105 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti. Jäsenvaltiot ovat lisäksi velvollisia ilmoittamaan direktiivien täytäntöönpanosta komissiolle.

2 artikla

2 artiklassa määritetään asiat, joista EKP:a on kuultava. Luetteloa tulee tarkastella suhteessa perustamissopimuksen 105 artiklassa lueteltuihin EKP:n tehtäviin ja EKP:n perussäännön 3 artiklaan. Tämä luettelo ei kuitenkaan ole tyhjentävä.

Päätösluonnokseen on tehty useita muutoksia Euroopan rahapoliittista instituuttia koskevaan neuvoston päätökseen 93/717/EY verrattuna. Nämä johtuvat siitä, että EKP:n tehtävät eroavat rahapoliittisen instituutin tehtävistä ja rahaliittoon osallistuvien jäsenvaltioiden velvollisuudet poikkeusmaiden velvollisuuksista. Ecu lakkaa olemasta 1. tammikuuta 1999 alkaen, joten sen asemasta ei kuulemismenettelyä enää tarvita. Maidenvälisten maksujen maininta maksu- ja selvitysjärjestelmiä koskevassa alakohdassa on poistettu, mikä vastaa paremmin perustamissopimuksen 105 artiklan 2 kohdan sanamuotoa.

Päätösluonnoksen 2 artiklan 2 kohdassa täsmennetään euroalueen ulkopuolisten jäsenvaltioiden velvollisuus kuulla EKP:a lakiesityksistä, jotka koskevat rahapolitiikan välineitä. EKP:n perussäännön 44 artiklan mukaan EKP:lle siirtyvät ne Euroopan rahapoliittisen instituutin tehtävät, jotka yhden tai useamman poikkeusmaan vuoksi on edelleen hoidettava. Neuvoston päätöksessä 93/717/EY velvoitetaan jäsenvaltioita

kuulemaan Euroopan rahapoliittista instituuttia rahapolitiikan välineitä koskevista lakiesityksistä, koska nämä ovat sen toimivaltaan kuuluvia asioita. Sen toimivaltaan kuuluvat tehtävät on lueteltu Euroopan rahapoliittisen instituutin perussäännön 4 artiklan 1 ja 2 kohdassa, ja niihin kuuluu mm. yhteisen rahapolitiikan toteuttamisessa tarpeellisten välineiden ja menettelyjen valmistelu.

Luettelo asioista, joista EKP:a olisi kuultava, ei ole tyhjentävä. Jäsenmaiden viranomaisten on kuultava EKP:a säännöksistä, jotka vaikuttavat EKPJ:n tehtäviin perustamissopimuksen 105 artiklan 4 kohdan mukaisesti. Tämän direktiivin 2 artiklan kuudennessa luetelmakohdassa jäsenmaiden viranomaiset velvoitetaan kuulemaan EKP:a rahoituslaitoksiin sovellettavista säännöksistä silloin, kun ne vaikuttavat huomattavasti rahoituslaitosten ja -markkinoiden vakauteen. Tämä velvollisuus ei kuitenkaan saa olla ristiriidassa nykyisen, luottolaitosten toiminnan vakauden ja rahoitusjärjestelmän vakauden valvontaan liittyvän toimivaltajaon kanssa. EKP:a on syytä kuulla seuraavista syistä:

- Kuulemismenettelyn soveltaminen *euroalueeseen osallistuviin jäsenvaltioihin* auttaa EKP:a täyttämään tarkoituksenmukaisesti rahapolitiikan harjoittamistehtävänsä euroalueella. Perustamissopimuksen 105 artiklan 2 kohdassa ei ollut tarpeen mainita erikseen rahoitusmarkkinoiden ja -laitosten vakauteen liittyviä asioita, koska rahapolitiikan tehokas harjoittaminen liittyy läheisesti rahoitusmarkkinoiden rakennetta ja rahoituslaitoksia koskeviin näkökohtiin. Rahapolitiikan ohjausvälineet vaikuttavat yksittäisten rahoituslaitosten maksuvalmiuteen ja siten välillisesti koskevat aloja, joissa valvontaviranomaiset ovat toimivaltaisia. Samoin toimivaltaisten valvontaviranomaisten toteuttamat yksittäisiä rahoituslaitoksia koskevat toimenpiteet vaikuttavat kyseisten rahoituslaitosten kykyyn luoda "tilirahaa" ja siten välillisesti vaikuttavat likviditeetin tarjontaan taloudessa.

- Kuulemismenettelyn soveltaminen *poikkeuksen saaneisiin jäsenvaltioihin* on tarpeen, koska EKP:n perussäännön 44 artiklan mukaan EKP:lle siirtyvät ne Euroopan rahapoliittisen instituutin tehtävät, jotka on edelleen kolmannessa vaiheessa hoidettava poikkeusten vuoksi.

3 artikla

EKP:n kuuleminen ei saisi tarpeettomasti pitkittää kansallista lainsäädäntömenettelyä. Aikatauluttamisen helpottamiseksi jäsenmaiden viranomaisten olisi saatava asettaa määräaika, johon mennessä EKP:n on annettava lausuntonsa, jos ne katsovat sen tarpeelliseksi. Kuukauden määräajalla on pyritty ottamaan tasapuolisesti huomioon sekä jäsenmaiden viranomaisten että EKP:n. Tämän määräajan umpeuduttua lausunnon puuttuminen ei estä kansallisen lainsäädäntömenettelyn jatkamista.

Artiklassa säädetään, että määräaikaa voidaan lyhentää poikkeuksellisen kiireellisissä tapauksissa. Sen nojalla EKP voi myös anoa määräajan jatkamista neljällä viikolla.

4 artikla

Koska jäsenvaltioiden oikeusjärjestelmät eroavat toisistaan, jokaiselle jäsenvaltiolle olisi annettava mahdollisimman suuri vapaus suunnitella EKP:n kuulemisen vaatimat käytännön järjestelyt. Jokaisen jäsenvaltion on voitava päättää sisäisesti säädöksistä, jotka ovat tarpeen tämän päätösluonnoksen noudattamisen varmistamiseksi.

4 artiklassa täsmennetään lisäksi, millä viranomaisilla on velvollisuus kuulla EKP:a silloin, kun lainsäädäntöhanke koskee useamman kuin yhden alan viranomaisia. Usein lainsäädäntöä valmistelevat muut viranomaiset kuin ne, jotka tekevät asiassa lopullisen päätöksen (esim. hallitus tekee lakiesitykset ja parlamentti säätää varsinaiset lait, tai alempi toimielin valmistelee asetuksen, jonka toimivaltainen ministeriö panee täytäntöön). Näin ollen esille nousee kysymys, missä vaiheessa EKP:a olisi kuultava.

Tällaisissa tapauksissa valmistelevan tai ehdotuksen tehneen viranomaisen on kuultava EKP:a, koska EKP:lle olisi annettava mahdollisuus ilmaista kantansa lainsäädäntömenettelyn suhteellisen varhaisessa vaiheessa, jotta se voitaisiin ottaa helpommin huomioon. Lisäksi varsinaisten lakien osalta tällä vältytään siltä, että jäsenvaltioiden parlamenttien olisi kuultava EKP:a. Päätösluonnoksen 4 artiklan avulla varmistetaan, että EKP:n lausunto toimitetaan lainsäätäjälle yhdessä ehdotuksen kanssa.

5 artikla

Kansallisten viranomaisten velvollisuus kuulla EKP:a alkaa kolmannen vaiheen alussa (ks. 109 e artiklan 3 kohta) ts. 1. tammikuuta 1999. Tämä päätös tulee siten voimaan 1. tammikuuta 1999. Euroopan rahapoliittinen instituutti, jota nykyään on kuultava neuvoston päätöksen 93/717/EY nojalla, lakkautetaan samalla, kun EKP perustetaan, eli useita kuukausia ennen kolmannen vaiheen alkua. Tästä syystä neuvoston päätöstä 93/717/EY on sovellettava EKP:n perustamisajankohdan jälkeenkin kolmannen vaiheen alkuun asti kuitenkin niin, että kuultava toimielin on EKP. Lausuntojen antaminen lainsäädäntösuunnitelmista on tehtävä, joka siirtyy Euroopan rahapoliittiselta instituutilta EKP:lle 109 l artiklan 2 kohdan mukaan. Tämä selvennetään johdanto-osan kahdeksannessa kappaleessa. 5 artiklan 2 kohdassa säädetään, että neuvoston päätös 93/717/EY kumotaan vasta kolmannen vaiheen alussa.

Ehdotus:

Neuvoston päätös [ ]
jäsenmaiden viranomaisten velvollisuudesta kuulla Euroopan keskuspankkia suunnitelmista lainsäädännöksi

98/0056 (CNS)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 105 artiklan 4 kohdan ja 106 artiklan 6 kohdan sekä siihen liitetyn Euroopan keskuspankkijärjestelmän ja Euroopan keskuspankin perussääntöä koskevan pöytäkirjan 4 ja 42 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen[2],

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon[3],

ottaa huomioon [Euroopan keskuspankin] [Euroopan rahapoliittisen instituutin] lausunnon[4],

sekä katsoo, että

(1) Euroopan keskuspankki, jäljempänä 'EKP', perustetaan heti, kun sen johtokunta on nimetty,

(2) perustamissopimuksessa määrätään, että kansallisten viranomaisten on kuultava EKP:a suunnitelmista lainsäädännöksi EKP:n toimivaltaan kuuluvilla aloilla; neuvosto vahvistaa kuulemismenettelyn rajat ja ehdot,

(3) jäsenvaltioiden viranomaisten velvollisuus kuulla EKP:a ei rajoita näiden viranomaisten vastuuta kuulemismenettelyn kohteena olevissa asioissa; jäsenvaltioiden on kuultava EKP:a suunnitelmista lainsäädännöksi sen toimivaltaan kuuluvilla aloilla perustamissopimuksen 105 artiklan 4 kohdan mukaan; tämän päätöksen 2 artiklan luettelo erityisistä aloista ei ole tyhjentävä; tämän päätöksen 2 artiklan kuudes luetelmakohta ei rajoita nykyistä vastuujakoa, joka koskee luottolaitosten toiminnan vakauden valvontaan ja rahoitusjärjestelmän vakauteen liittyvää päätöksentekoa,

---

[2] EYVL

[3] EYVL

[4] Jos kuuleminen tapahtuu ennen EKP:n perustamista, on kuultava Euroopan rahapoliittista instituuttia EY:n perustamissopimuksen 109 f artiklan 8 kohdan mukaan.

(4) EKPJ:n rahapoliittiset tehtävät ja toimet on määritelty EKPJ:n ja EKP:n perussäännössä; talous- ja rahaliittoon osallistuvien jäsenvaltioiden keskuspankit ovat olennainen osa EKPJ:ä, ja niiden on toimittava EKP:n antamien suuntaviivojen ja ohjeiden mukaan; talous- ja rahaliiton kolmannessa vaiheessa sen ulkopuolelle jäävien jäsenvaltioiden viranomaisten on kuultava EKP:a lakiesityksistä, jotka koskevat rahapolitiikan välineitä,

(5) niin kauan kuin jäsenvaltiot eivät ole päättämässä EKPJ:n rahapolitiikasta, tämä päätös ei koske päätöksiä, joilla näiden jäsenvaltioiden viranomaiset toteuttavat rahapolitiikkaansa,

(6) EKP:n kuuleminen ei saa tarpeettomasti pitkittää lainsäädäntömenettelyä jäsenvaltioissa; määräajan, jonka kuluessa EKP:n on annettava lausuntonsa, on kuitenkin oltava tarpeeksi pitkä, jotta se pystyy tutkimaan sille toimitetut asiakirjat riittävän huolellisesti; asianmukaisesti perustelluissa erittäin kiireellisissä tapauksissa, esimerkiksi markkinatilanteen herkkyyden vuoksi, jäsenvaltiot voivat asettaa kuukautta lyhyemmän määräajan; erityisesti näissä tapauksissa kansallisten viranomaisten ja EKP:n välisten keskustelujen avulla olisi oltava mahdollista ottaa molempien edut huomioon,

(7) pöytäkirjan N:o 11 5 ja 8 kohdan mukaisesti tätä päätöstä ei sovelleta Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin Yhdistyneeseen kuningaskuntaan, jos ja niin kauan kuin se ei siirry kolmanteen vaiheeseen, ja

(8) EKP:n perustamispäivästä kolmannen vaiheen alkuun asti kansallisten viranomaisten on kuultava EKP:a neuvoston päätöksen 93/717/EY ja perustamissopimuksen 109 l artiklan 2 kohdan mukaan,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

1. Tässä päätöksessä tarkoitetaan:

'osallistuvalla jäsenvaltiolla' jäsenvaltiota, joka on ottanut yhteisen rahan käyttöön perustamissopimuksen mukaisesti;

'suunnitelmilla lainsäädännöksi' lainsäädäntöä, jossa sen jälkeen, kun siitä on tullut laillisesti sitova ja jäsenvaltion alueella yleisesti sovellettava, säädetään säädöksiä, jotka koskevat rajoittamatonta tapausten määrää ja kohdistuvat rajoittamattomaan luonnollisten tai oikeushenkilöiden joukkoon.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuihin suunnitelmiin lainsäädännöksi eivät kuulu säädösesitykset, joiden yksinomainen tarkoitus on yhteisön direktiivien siirtäminen osaksi jäsenvaltioiden lainsäädäntöä tai niiden täytäntöönpanon jatkaminen.

2 artikla

1. Jäsenvaltioiden viranomaisten on kuultava EKP:a suunnitelmista lainsäädännöksi sen toimivaltaan kuuluvilla aloilla perustamissopimuksen mukaisesti ja erityisesti seuraavista asioista:

- valuuttakysymykset
- maksuvälineet
- kansalliset keskuspankit
- raha-, rahoitus-, pankki-, maksujärjestelmä- ja maksutasetilastojen kerääminen, laatiminen ja jakaminen
- maksu- ja selvitysjärjestelmät
- rahoituslaitoksiin sovellettavat säännöt, jotka vaikuttavat rahoituslaitosten ja -markkinoiden vakauteen.

2. Edellisen kohdan lisäksi muiden kuin osallistuvien jäsenvaltioiden viranomaisten on kuultava EKP:a rahapolitiikan välineitä koskevista suunnitelmista lainsäädännöksi.

3. EKP:n on heti saatuaan suunnitelman lainsäädännöksi ilmoitettava lausuntoa pyytävälle viranomaiselle, katsooko se suunnitelman kuuluvan toimivaltaansa.

3 artikla

1. Lainsäädäntöä valmistelevien jäsenvaltioiden viranomaiset voivat, jos katsovat sen tarpeelliseksi, asettaa EKP:lle lausunnon toimittamista koskevan määräajan, joka ei saa olla kuukautta lyhyempi aika laskettuna päivästä, jolloin EKP:n puheenjohtaja vastaanottaa tästä ilmoituksen.

2. Erittäin kiireellisissä tapauksissa määräaikaa voidaan lyhentää. Tällöin lausuntoa pyytävien viranomaisten on ilmoitettava syyt kiireellisyyteen.

3. EKP voi hyvissä ajoin pyytää määräajan pidentämistä enintään neljällä viikolla. Lausuntoa pyytävät viranomaiset eivät saa perusteettomasti kieltäytyä hyväksymästä tällaista pyyntöä.

4. Määräajan umpeuduttua lausunnon puuttuminen ei estä lausunnon pyytäneitä kansallisia viranomaisia jatkamasta lainsäädäntömenettelyä. Jos EKP:n lausunto saadaan määräajan jälkeen, jäsenvaltioiden on tästä huolimatta huolehdittava, että se saatetaan 4 artiklassa tarkoitettujen viranomaisten tietoon.

4 artikla

Jokaisen jäsenvaltion on tarpeellisin toimin huolehdittava, että tätä päätöstä noudatetaan tosiasiallisesti. Tämän vuoksi niiden on huolehdittava, että EKP:a kuullaan tarkoituksenmukaisessa vaiheessa siten, että suunnitelmaa lakiesitykseksi valmistelevalla viranomaisella on mahdollisuus saada EKP:n lausunto ennen asiasisällön muotoutumista, ja että EKP:lta saatu lausunto saatetaan lainsäätäjänä toimivien viranomaisten tietoon, jos nämä eivät ole valmistelleet kyseistä lakiesitystä.

5 artikla

1. Tätä päätöstä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 1999 alkaen.

2. Neuvoston päätös 93/717/EY kumotaan 1 tammikuuta 1999 alkaen.

6 artikla

Tämä päätös osoitetaan jäsenvaltioille.

Ehdotus:

Neuvoston päätös | |
Euroopan keskuspankin pääoman merkintään sovellettavan jakoperusteen määräytymisessä käytettävistä tilastotiedoista

PERUSTELUT

Talous- ja rahaliiton kolmas vaihe alkaa 1. tammikuuta 1999. Euroopan keskuspankki perustetaan sen jälkeen, kun valtion- tai hallitusten päämiehet ovat perustamissopimuksen 109 j artiklan 4 kohdan nojalla vahvistaneet, mitkä maat täyttävät yhtenäisvaluutan vahvistamiselle vaadittavat edellytykset. Komissio esittää tässä Euroopan keskuspankkijärjestelmän ja Euroopan keskuspankin käytännön toimintaa koskevia luonnoksia sekundäärilainsäädännöksi.

1. Yleiset perustelut

Euroopan keskuspankin (EKP) pääoman jakoperusteen avulla määräytyy myös kunkin keskuspankin osuus yhteisistä valuuttavarannoista, äänten paino äänestettäessä rahoitusasioista EKP:n neuvostossa ja erityisesti koko Euroopan keskuspankkijärjestelmän (EKJP) rahoitustulon jakautuminen kansallisten keskuspankkien kesken.

Lainsäädäntöaloitteen, jonka oikeusperustana käytetään 106 artiklan 6 kohtaa, voi tehdä joko komissio tai EKP. Komission, jäsenvaltioiden ja Euroopan rahapoliittisen instituutin välisten keskustelujen tuloksena on sovittu, että tämä päätös tehdään komission ehdotuksen pohjalta.

EKPJ:n ja EKP:n perussäännön 29.1 artiklan mukaan jokaiselle kansalliselle keskuspankille lasketaan jakoperusteessa painoarvo, joka saadaan laskemalla yhteen 50 % kunkin jäsenvaltion osuudesta yhteisön väkiluvusta viimeistä edellisenä vuonna ennen EKPJ:n perustamista ja 50 % kunkin jäsenvaltion osuudesta yhteisön markkinahintaisesta bruttokansantuotteesta viitenä vuotena, jotka edeltävät toiseksi viimeistä vuotta ennen EKPJ:n perustamista.

Kansalliset keskuspankit ovat jo maksaneet osuutensa Euroopan rahapoliittisen instituutin varoista. Osuudet on laskettu käyttäen EKP:n pääoman merkintäosuuksien jakoperustetta (Euroopan rahapoliittisen instituutin perussäännön 16.2 artikla). Neuvosto päätti Euroopan rahapoliittisen instituutin varojen laskemista varten tarvittavista tilastotiedoista vuonna 1993[5].

Tämä neuvoston päätös koskee sääntöjä, joita komission on noudatettava toimittaessaan tilastotietoja jakoperusteen laskemista varten. Säännöissä määritellään käytettävät bruttokansantuote- ja väkilukutiedot sekä näitä koskevien tietojen lähteet ja laskennassa käytettävä menetelmä. Tämän neuvoston päätöksen säännökset perustuvat suurelta osin

---

[5] Neuvoston päätös 93/716/EY, 22.11.1993, EYVL L 332/12, 31.12.1993

Euroopan rahapoliittiseen instituuttiin sovellettaviin neuvoston päätöksen 93/716/EY säännöksiin.

Kun EKP perustetaan, sen on määriteltävä jakoperuste pyöristämällä tähän päätökseen perustuvat prosenttiosuudet ylöspäin lähimpään 0,05 prosenttiyksikön kerrannaiseen, kuten EKPJ:n perussäännön 29.1 artiklan viimeisessä virkkeessä säädetään. Tiedot on toimitettava Euroopan rahapoliittiselle instituutille ennen EKP:n perustamisen voimaantulopäivää. Jakoperustetta on tarkistettava viiden vuoden välein.

2. Artiklakohtaiset perustelut

1 artikla

1 artiklassa määritellään päätöksen kattamat asiat. Ahtaan tulkinnan mukaan tilastotietojen toimittamista koskevissa säännöissä määriteltäisiin ainoastaan väkiluvun ja käytettävän BKT:n käsitteet ja lähteet. Metodologisia ongelmia koskevia kysymyksiä ilmenisi kuitenkin väistämättä yksittäisten maiden tietojen toimittamisesta ja prosenttiosuuksien laskemisesta. Päätös koskee myös näitä metodologisia seikkoja johdonmukaisuuden ja täsmällisyyden vuoksi.

2 artikla

Väkiluvun ja BKT:n määritelminä käytetään Euroopan kansantalouden tilinpitojärjestelmässä käytettyjä määritelmiä. Käytettävän tilinpitojärjestelmän - ESA 79 vai ESA 95 - selventämiseksi täsmennetään, että käytetään järjestelmää, jota käytetään direktiivin 89/130/ETY (BKT-direktiivi) soveltamisessa. Vuonna 1998 käytettävä järjestelmä on ESA 79.

3 artikla

Koska BKT:stä saatavat tiedot ovat vuoden pituiselta jaksolta, niihin liittyvinä väkilukutietoina on käytettävä vastaavan vuoden keskiväkilukua.

4 artikla

Artiklassa määritellään bruttokansantuotetta koskevat tiedot. EKP:n perustamista edeltävän toiseksi viimeisen vuoden viisi edellistä vuotta ovat 1991, 1992, 1993, 1994 ja 1995.

5 artikla

Komissio (Eurostat) kerää väkilukutiedot vakiintunein menetelmin. Komissio pyytää tilasto-ohjelmakomiteaa validoimaan tiedot.

6 artikla

Vuosia 1991-1995 koskevat BKTmh-tiedot määräytyvät markkinahintaisen BKT:n laskennan yhdenmukaistamisesta annetun neuvoston direktiivin mukaisesti. Direktiivin 6 artiklassa mainittu komitea validoi tiedot.

7 artikla

Artiklassa säädetään säännöistä, joiden mukaan lasketaan yksittäisten jäsenvaltioiden osuudet yhteisön väkiluvusta ja BKT:sta.

8 artikla

Artiklassa säädetään säännöstä, jonka mukaan lasketaan jäsenvaltion painoarvo jakoperusteessa.

9 artikla

Artiklassa säädetään pyöristyssäännöstä.

10 artikla

Artiklassa velvoitetaan komissio ilmoittamaan tiedot Euroopan rahapoliittiselle instituutille ennen EKP:n perustamista.

Ehdotus:

Neuvoston päätös | |
Euroopan keskuspankin pääoman merkintään sovellettavan jakoperusteen määräytymisessä käytettävistä tilastotiedoista

98 /0057 (CNS)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 106 artiklan 6 kohdan sekä siihen liitetyn Euroopan keskuspankkijärjestelmän ja Euroopan keskuspankin perussääntöä koskevan pöytäkirjan 29. 2 artiklan ja 42 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon,

ottaa huomioon Euroopan rahapoliittisen instituutin lausunnon,

sekä katsoo, että

(1) Euroopan keskuspankki, jäljempänä 'EKP', perustetaan heti, kun sen johtokunta on nimetty,

(2) EKP:n oma pääoma on EKP:n aloitettaessa toimintansa 5 000 miljoonaa ecua,

(3) ainoastaan kansalliset keskuspankit voivat merkitä ja pitää hallussaan EKP:n pääomaa,

(4) EKP:n pääoman merkintään sovellettava jakoperuste määritetään sitten, kun EKP on perustettu,

(5) jakoperusteen määräytymiseen tarvittavat tilastotiedot toimittaa komissio neuvoston vahvistamia sääntöjä noudattaen,

(6) käytettävien tietojen luonne ja lähteet sekä jakoperusteessa käytettävien kansallisten keskuspankkien painoarvojen laskentamenetelmä on määritettävä, ja

(7) markkinahintaisen bruttokansantuotteen muodostamisen yhdenmukaistamisesta 13 päivänä helmikuuta 1989 annetussa neuvoston direktiivissä 89/130/ETY, Euratom säädetään jäsenvaltioissa markkinahintaisen bruttokansantuotteen laskennassa käyttöön otettavasta menetelmästä; jäsenvaltioiden on tarpeellisin toimin huolehdittava siitä, että nämä tiedot toimitetaan komissiolle,

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

1 artikla

Euroopan keskuspankin pääoman merkintään sovellettavan jakoperusteen määrittelemisessä tarvittavat tilastotiedot toimittaa komissio seuraavissa artikloissa säädettyjen säännösten mukaisesti.

2 artikla

Väkiluku ja markkinahintainen bruttokansantuote, jäljempänä "BKTmh", määritellään direktiivin 89/130/ETY, Euratom soveltamisessa käytettävän Euroopan kansantalouden tilinpitojärjestelmän mukaisesti. BKTmh:lla tarkoitetaan direktiivin 89/130/ETY, Euratom 2 artiklassa määriteltyä BKTmh:ta.

3 artikla

Väkilukutietoina käytetään vuoden 1996 tietoja. Kyseisen vuoden keskiväkilukua käytetään Euroopan kansantalouden tilinpitojärjestelmän suosituksen mukaisesti.

4 artikla

BKTmh-tietoina käytetään vuodesta 1991 vuoteen 1995 ulottuvan jakson kunkin vuoden tietoja. Kunkin jäsenvaltion BKTmh-tiedot ilmoitetaan käyvin hinnoin kansallista rahayksikköä käyttäen.

5 artikla

Komissio (Eurostat) kerää väkilukutiedot jäsenvaltioista.

6 artikla

BKTmh-tiedot vuosilta 1991 - 1995 määräytyvät direktiivin 89/130/ETY, Euratom mukaisesti.

7 artikla

1. Jäsenvaltion osuus yhteisön väkiluvusta on sen prosentuaalinen osuus jäsenvaltioiden yhteenlasketusta väkiluvusta.

2. Kansallisen rahan määräiset vuotuiset ja kutakin jäsenvaltiota koskevat BKTmh-tiedot muunnetaan ecuiksi. Valuuttakurssina käytetään vuoden kaikkien arkipäivien valuuttakurssien keskiarvoa. Päivittäinen valuuttakurssi on komission laskema kurssi, joka julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisen lehden* C-sarjassa.

3. Jäsenvaltion osuus yhteisön BKTmh:sta on sen prosentuaalinen osuus jäsenvaltioiden viiden vuoden yhteenlasketusta BKTmh:sta.

8 artikla

Jakoperusteen laskemisessa kansalliseen keskuspankkiin sovellettava painoarvo on aritmeettinen keskiarvo kyseisen jäsenvaltion osuuksista yhteisön väkiluvusta ja yhteisön BKTmh:sta.

9 artikla

Laskemisen eri vaiheissa käytetään riittävästi desimaaleja tarkkuuden varmistamiseksi. Kansallisten keskuspankkien painoarvo jakoperusteessa ilmoitetaan neljän desimaalin tarkkuudella.

10 artikla

Komissio ilmoittaa tässä päätöksessä tarkoitetut tiedot Euroopan rahapoliittiselle instituutille ennen EKP:n perustamisen voimaantulopäivää.

Tehty Brysselissä, ...

Ehdotus:

Neuvoston asetus (EY, EURATOM, EHTY) Euroopan yhteisöille suoritettavaan veroon sovellettavien edellytysten ja menettelyn vahvistamisesta annetun neuvoston asetuksen (ETY, EURATOM, EHTY) N:o 260/68 muuttamisesta

PERUSTELUT

Talous- ja rahaliiton kolmas vaihe alkaa 1. tammikuuta 1999. Euroopan keskuspankki perustetaan sen jälkeen, kun valtion- ja hallitusten päämiehet ovat perustamissopimuksen 109 j artiklan 4 kohdan nojalla vahvistaneet, mitkä maat täyttävät yhtenäisvaluutan vahvistamiselle vaadittavat edellytykset. Komissio esittää tässä Euroopan keskuspankkijärjestelmän ja Euroopan keskuspankin käytännön toimintaa koskevia luonnoksia sekundäärilainsäädännöksi.

Yleisiä näkökohtia

Euroopan keskuspankkijärjestelmän ja Euroopan keskuspankin perussäännön (EKPJ:n perussääntö) 40 artiklan mukaan EKP:llä on jäsenvaltioiden alueella tehtäviensä suorittamisen edellyttämät erioikeudet ja vapaudet Euroopan yhteisöjen erioikeuksista ja vapauksista tehdyssä pöytäkirjassa määritellyin edellytyksin.

Erioikeuksista ja vapauksista tehdyn pöytäkirjan 23 artiklan[6] mukaan erioikeuksista ja vapauksista tehtyä pöytäkirjaa sovelletaan

– EKP:hen toimielimenä

– EKP:n johtokunnan jäseniin

EKP:n neuvoston jäseniin

EKP:n henkilökuntaan.

Tämä tarkoittaa, että erioikeuksista ja vapauksista tehdyn pöytäkirjan kaikkia artikloita sovelletaan suoraan EKP:hen lukuun ottamatta 15 artiklaa, jossa määrätään, että (ministeri)neuvosto vahvistaa sosiaalietuusjärjestelmän. Koska sosiaalietuusjärjestelmä liittyy työsuhteen ehtoihin, siitä päättää EKP:n johtokunta.

Eräät erioikeuksista ja vapauksista tehdyn pöytäkirjan artiklat ovat sovellettavissa ilman lisätoimia, esimerkiksi 1 artikla (tilojen loukkaamattomuus), 6 artikla (virallisten viestintäyhteyksien diplomaattiasema) ja 7 artikla (kulkuluvat). Useat pöytäkirjan määräykset edellyttävät sekundäärilainsäädäntöä, jossa niiden sovellettavuus määritellään.

---

[6] 23 artikla lisättiin perustamissopimukseen liitetyllä pöytäkirjalla (N:o 7) Euroopan yhteisöjen erioikeuksista ja vapauksista tehdyn pöytäkirjan muuttamisesta

Eräs näistä määräyksistä on 13 artikla, jonka mukaan toimielinten virkamiehet ja muu henkilöstö ovat velvollisia maksamaan yhteisöille veroa työnantajansa maksamista palkoista ja palkkioista niillä edellytyksillä ja noudattaen sitä menettelyä, jonka neuvosto komission ehdotuksesta vahvistaa.

Tämän ehdotusluonnoksen tarkoituksena on korvata ERI EKP:lla siinä toimielinten luettelossa, jossa luetellaan ne toimielimet, joiden virkamiehet ja muu henkilöstö ovat velvollisia maksamaan yhteisölle veroa neuvoston vahvistamien edellytysten ja menettelyn mukaisesti. Lainsäädännön kannalta tämä edellyttää asetuksen N:o 260/68 12a artiklan korvaamista uudella säännöksellä. Muutettu asetus tulee voimaan samana päivänä, jona EKP:n perustaminen tulee voimaan.

1 artiklaa koskevat perustelut

Tässä artiklassa laajennetaan (Euroopan yhteisöjen, Euroopan investointipankin, Euroopan investointirahaston henkilökunnalta sekä selvitystilaan asettamiseen saakka Euroopan rahapoliittisen instituutin henkilökunnalta perittävään) yhteisön veroon sovellettavia edellytyksiä ja menettelyjä koskevan neuvoston asetuksen soveltamisalaa koskemaan EKP:n johtokuntaa ja neuvostoa sekä sen henkilöstöä ja eläkkeensaajia.

EKP:n asema on samanlainen kuin ERI:n. Kumpikaan ei ole Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 4 artiklassa tarkoitettu toimielin, mutta kummallakin on Euroopan yhteisöjen erioikeudet ja vapaudet. Sen vuoksi ERI:ä koskevat määräykset ovat olleet mallina, kun EKP on sisällytetty yhteisön verotusjärjestelmään.

Perustamissopimuksen 109 l artiklan 2 kohdan mukaan ERI asetetaan selvitystilaan, kun EKP on perustettu. ERI:n perussäännön 23 artiklan mukaan ERI:n varat ja velat siirtyvät silloin ilman eri toimenpiteitä EKP:lle. Sen vuoksi neuvoston asetuksen 260/68 ERI:ä koskeva säännös voidaan korvata EKP:tä koskevalla säännöksellä.

Ehdotus:

Neuvoston asetus (EY, EURATOM, EHTY) Euroopan yhteisöille suoritettavaan veroon sovellettavien edellytysten ja menettelyn vahvistamisesta annetun neuvoston asetuksen (ETY, EURATOM, EHTY) N:o 260/68 muuttamisesta

98/0058 (CNS)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon sopimuksen Euroopan yhteisöjen yhteisen neuvoston ja yhteisen komission perustamisesta,

ottaa huomioon pöytäkirjan Euroopan yhteisöjen erioikeuksista ja vapauksista, ja erityisesti sen 13 ja 23 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon,

ottaa huomioon Euroopan rahapoliittisen instituutin lausunnon,

sekä katsoo, että

(1) Euroopan keskuspankki, jäljempänä 'EKP', perustetaan heti, kun sen johtokunta on nimetty,

(2) on tarkoituksenmukaista laajentaa Euroopan yhteisöille suoritettavan veron soveltaminen, asetuksessa (ETY, EURATOM, EKPJ) N:o 260/68[7] säädetyin edellytyksin ja siinä säädettyä menettelyä käyttäen koskemaan Euroopan keskuspankin johtokunnan ja neuvoston sekä sen henkilöstön palkkoja ja palkkioita; tämän veron soveltaminen Euroopan rahapoliittiseen instituuttiin on tarpeetonta sen jälkeen kun instituutti on asetettu selvitystilaan,

ON ANTANUT SEURAAVAN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (ETY, EURATOM, EHTY) N:o 260/68 12 a artikla korvataan seuraavalla tekstillä:

"12 a artikla

Tätä asetusta sovelletaan Euroopan keskuspankin johtokunnan ja neuvoston jäseniin, sen henkilöstöön sekä pankin maksamien eläkkeiden saajiin, jotka kuuluvat niihin ryhmiin, jotka neuvosto määrää erioikeuksista ja vapauksista tehdyn pöytäkirjan 16 artiklan ensimmäisen kohdan mukaisesti, jos kyseessä ovat palkat ja palkkiot tai pankin maksamat työkyvyttömyyseläkkeet, vanhuuseläkkeet tai jälkeen jääneen eläkkeet."

---

[7] EYVL N:o L 56, 4.3.1968, s. 8–10

2 artikla

Tämä asetus **tulee voimaan sinä päivänä**, jolloin Euroopan keskuspankin perustaminen tulee voimaan.

Tämä asetus **on kaikilta osiltaan velvoittava**, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

Ehdotus:

Neuvoston asetus (EURATOM, EHTY, EY) niiden Euroopan yhteisöjen virkamiesten ja muun henkilöstön ryhmien määrittelystä, joihin sovelletaan Euroopan yhteisöjen erioikeuksista ja vapauksista tehdyn pöytäkirjan 12 artiklan, 13 artiklan toisen kohdan ja 14 artiklan määräyksiä, annetun neuvoston asetuksen (Euratom, EHTY, ETY) N:o 549/69 muuttamisesta

PERUSTELUT

Talous- ja rahaliiton kolmas vaihe alkaa 1. tammikuuta 1999. Euroopan keskuspankki perustetaan sen jälkeen, kun valtion- ja hallitusten päämiehet ovat perustamissopimuksen 109 j artiklan 4 kohdan nojalla vahvistaneet, mitkä maat täyttävät yhtenäisvaluutan vahvistamiselle vaadittavat edellytykset. Komissio esittää tässä Euroopan keskuspankkijärjestelmän ja Euroopan keskuspankin käytännön toimintaa koskevia luonnoksia sekundäärilainsäädännöksi.

Yleisiä näkökohtia

Euroopan keskuspankkijärjestelmän ja Euroopan keskuspankin perussäännön (EKPJ:n perussääntö) 40 artiklan mukaan EKP:llä on jäsenvaltioiden alueella tehtäviensä suorittamisen edellyttämät erioikeudet ja vapaudet Euroopan yhteisöjen erioikeuksista ja vapauksista tehdyssä pöytäkirjassa määritellyin edellytyksin.

Erioikeuksista ja vapauksista tehdyn pöytäkirjan 23 artiklan[8] mukaan erioikeuksista ja vapauksista tehtyä pöytäkirjaa sovelletaan

EKP:hen toimielimenä

EKP:n johtokunnan jäseniin

EKP:n neuvoston jäseniin

EKP:n henkilökuntaan.

Tämä tarkoittaa, että erioikeuksista ja vapauksista tehdyn pöytäkirjan kaikkia artikloita sovelletaan suoraan EKP:hen lukuun ottamatta 15 artiklaa, jossa määrätään, että (ministeri)neuvosto vahvistaa sosiaalietuusjärjestelmän. Koska sosiaalietuusjärjestelmä liittyy työsuhteen ehtoihin, siitä päättää EKP:n johtokunta.

Eräät erioikeuksista ja vapauksista tehdyn pöytäkirjan artiklat ovat sovellettavissa ilman lisätoimia, esimerkiksi 1 artikla (tilojen loukkaamattomuus), 6 artikla (virallisten viestintäyhteyksien diplomaattiasema) ja 7 artikla (kulkuluvat). Useat pöytäkirjan

[8] 23 artikla lisättiin perustamissopimukseen liitetyllä pöytäkirjalla (N:o 7) Euroopan yhteisöjen erioikeuksista ja vapauksista tehdyn pöytäkirjan muuttamisesta

määräykset edellyttävät sekundäärilainsäädäntöä, jossa niiden sovellettavuus määritellään.

Sellaisia ovat pöytäkirjan 12 artikla, 13 artiklan 2 kohta ja 14 artikla, joissa määrätään, että virkamiehillä ja muulla henkilöstöllä on lainkäytöllinen koskemattomuus tiettyjen toimien osalta, että heitä eivät koske ulkomaalaisten rekisteröintimuodollisuudet, että heillä on oikeus tuoda maahan tullitta tietynlaista henkilökohtaista käyttöomaisuutta, ja annetaan tarkempia määräyksiä heihin sovellettavasta kansallisesta verojärjestelmästä (muun kuin tuloverotuksen osalta). Pöytäkirjan 16 artiklan mukaan neuvosto määrittää ne yhteisöjen virkamiesten ja muun henkilöstön ryhmät, joihin näitä määräyksiä sovelletaan.

Tämän ehdotusluonnoksen tarkoituksena on ottaa EKP ERI:n tilalle siihen toimielinten luetteloon, jota neuvoston asetus N:o 549/69 koskee. Muutettu asetus tulee voimaan samana päivänä, jona EKP:n perustaminen tulee voimaan.

1 artiklaa koskevat perustelut

Tässä artiklassa laajennetaan sen neuvoston asetuksen soveltamisalaa, jossa määritetään niiden virkamiesten ja muun henkilöstön ryhmät, joihin sovelletaan tiettyjä erioikeuksia ja vapauksia (Euroopan yhteisöjen, Euroopan investointipankin, Euroopan investointirahaston ja Euroopan rahapoliittisen instituutin henkilökunta, kunnes instituutin toiminta asetetaan selvitystilaan) koskemaan EKP:n henkilöstöä ja eläkkeensaajia.

EKP:n asema on samanlainen kuin ERI:n. Kumpikaan ei ole Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 4 artiklassa tarkoitettu toimielin, mutta kummallakin on Euroopan yhteisöjen erioikeudet ja vapaudet. Sen vuoksi ERI:ä koskevat määräykset ovat olleet mallina, kun EKP on sisällytetty asetukseen N:o 549/69.

Perustamissopimuksen 109 l artiklan 2 kohdan mukaan ERI asetetaan selvitystilaan, kun EKP on perustettu. ERI:n perussäännön 23 artiklan mukaan ERI:n varat ja velat siirtyvät silloin ilman eri toimenpiteitä EKP:lle. Sen vuoksi neuvoston asetuksen N:o 549/69 ERI:ä koskeva säännös voidaan korvata EKP:tä koskevalla säännöksellä.

Ehdotus:

Neuvoston asetus (EURATOM, EHTY, EY) niiden Euroopan yhteisöjen virkamiesten ja muun henkilöstön ryhmien määrittelystä, joihin sovelletaan Euroopan yhteisöjen erioikeuksista ja vapauksista tehdyn pöytäkirjan 12 artiklan, 13 artiklan toisen kohdan ja 14 artiklan määräyksiä, annetun neuvoston asetuksen (Euratom, EHTY, ETY) N:o 549/69 muuttamisesta

98/0059(CNS)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon sopimuksen Euroopan yhteisöjen yhteisen neuvoston ja yhteisen komission perustamisesta,

ottaa huomioon pöytäkirjan Euroopan yhteisöjen erioikeuksista ja vapauksista ja erityisesti sen 16 ja 23 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon,

ottaa huomioon Euroopan rahapoliittisen instituutin lausunnon,

ottaa huomioon Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen lausunnon,

ottaa huomioon tilintarkastustuomioistuimen lausunnon,

sekä katsoo, että

(1) Euroopan keskuspankki, jäljempänä 'EKP', perustetaan heti, kun sen johtokunta on nimetty,

(2) on tarkoituksenmukaista laajentaa niiden Euroopan yhteisöjen virkamiesten ja muun henkilöstön ryhmien määräämisestä, joihin sovelletaan tiettyjä Euroopan yhteisöjen erioikeuksista ja vapauksista tehdyn pöytäkirjan määräyksiä, annetun neuvoston asetuksen (Euratom, EHTY, ETY) N:o 549/69 soveltaminen koskemaan Euroopan keskuspankkia ja näin varmistaa, että Euroopan keskuspankin henkilökunta velvollisuuksiensa ja erityisasemansa vuoksi nauttii samoista erioikeuksista, vapauksista ja eduista,

ON ANTANUT SEURAAVAN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (Euratom, EHTY, ETY) N:o 549/69 4 a artikla korvataan seuraavalla tekstillä:

"4 a artikla

Rajoittamatta Euroopan yhteisöjen erioikeuksista ja vapauksista tehdyn pöytäkirjan 23 artiklan soveltamista Euroopan keskuspankin johtokunnan ja neuvoston jäseniin pöytäkirjan 12 artiklassa, 13 artiklan toisessa kohdassa ja 14 artiklassa määrättyjä

erioikeuksia ja vapauksia sovelletaan tämän asetuksen 1, 2 ja 3 artiklassa määrätyin edellytyksin ja rajoituksin

Euroopan keskuspankin henkilökuntaan

henkilöihin, jotka saavat työkyvyttömyyseläkettä, vanhuuseläkettä tai jälkeen jääneen eläkettä Euroopan keskuspankilta."

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan sinä päivänä, jolloin Euroopan keskuspankin perustaminen tulee voimaan.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

ISSN 1024-4492

KOM(97) 725 lopullinen

ASIAKIRJAT

FI 01 06 09 10

Luettelonumero : CB-CO-97-742-FI-C

ISBN 92-78-29805-0

Euroopan yhteisöjen virallisten julkaisujen toimisto

L-2985 Luxemburg